

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno DCCCLXXII. ad annum DCCCCIX.

Parisiis, 1644

Epistola LXXXIV. Ioannis Papae VIII. Ad Ioannem Archiepiscopum
Ravennatem. Exponit mala quae a Lamberto comite Romae sunt
perpetrata: seque in Gallia ad implorandum auxilium aduersus eum
iturum ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15967

Exponit mala quæ a Lamberto comite Romæ sunt perpetrata: seque in Gallia ad implorandum auxilium aduersus eum iturum ostendit.

Reuerendissimo & sanctissimo Ioanni archiepiscopo Rauennati confratri nostro.

VNANIMITATIS vestræ fraternitatem ignorare non patimur quæ & qualia his retro diebus a Lamberto Spolerano comite mala & multiplices passi sumus iniurias, quales nullus antecessorum nostrorum pontificum a quoquam Deum colente sustinuisse recolitur. Igitur omne pene territorium sancti Petri suis tyrannice deuastantibus hominibus, cum immensa populi multitudine Romanam venit: nos autem illum quasi dilectum amicum apud beatum Petrum apostolorum principem honorifice recepimus: sed ipse quasi ouili pelle indutus solita repletus nequitia, munereque corruptus ingenti, contra nos insurgere non dubitauit. Nam portas ciuitatis Romanæ violenter, imoque fraudulenter cepit, totamque urbem Romanam; ac per dies plurimos homines suos ita arctius retinere fecit, vt nec proceres Romanorum, nec episcopi, & sacerdotes, neque etiam familiares nostri ad nos, nisi maxima supplicatione exeundi facultatem haberent. Cibaria etiam nostra nobis venire instantissime prohibebant. Venerabiles item episcopos, presbyteros atque diaconos & religiosos monachos cum hymnis & canticis spiritualibus, sacrisque litanis ad ecclesiam principis apostolorum venientes, heu proh dolor more Paganorum conturbauerunt, & sustibus cædentes nequiter disperferunt, non sinentes illos exire, debitumque Deo sacrificium offerre. Inimicos quoque, atque infideles S. Romanæ ecclesiæ & nostros; quos vna cum vestro consensu & subscriptione bis ac tertio iam excommunicatos damnatosque habemus,

Aimoinus
lib. v. c. 37.

super nos temere conduxit: eosque in vrbe Roma sine nostra voluntate immisit. His itaque nos præiudiciis, & iniuriis multiplicibus grauati, cum tota sede apostolica tristes adeo per dies multos extitimus, vt nequaquam nobis aliud agere nisi flere liceret: nam ipsis diebus nec vestis fuit super altare sancti Petri, nec aliquod ibi nocturnum vel diurnum officium ex more celebratum. Nunc etiam minatur nobis peiora inferre, nisi eius obtemperemus humiliter voluntati. Vnde sanctitatem vestram pio fraternæ dilectionis affectu coniunctam hortamur, vt pro tantis afflictionibus, & miseris capiti nostro illatis, ex totis præcordiis vestris nobiscum pariter condoleatis, & contra euidentissimum, & immanem inimicum nostrum consurgere toto annisu studeatis. Nos namque illius non valentes sustinere tantas insidias, quia per terram ire nequimus, per marinum iter Deo propitio in Franciam proficisci debemus: gloriosos scilicet reges deprecaturi, vt ecclesiam sancti Petri, & ciuitatem Romanam totius mundi caput & dominam, a tantis oppressionibus, & calamitatibus liberent, saluam & quietam sinant manere, potentique manu ab hostium quas patimur insidiis tueantur; nec nos ob aliud illuc ituros, nisi pro communi salute, procul dubio credite. Sed sicut veridico multorum relatu didicimus, cum nos de vrbe Roma fuerimus egressi, cœptumque iter egerimus, audimus eundem Lambertum satellites suos velle colligere, Romamque rursus expugnaturum adire. Nos vero hoc scientes, anathematis sententiam in eum, & in omnes sequaces eius, si contra urbem Romam, & ecclesiam Romanam aliquam rursus veniens contrarietatem, vel molestiam, aut perturbationem inferre quolibet modo præsumpserit in ecclesia beati Pauli doctoris gentium protulimus. Et idcirco nullus vestrum eius iniquis operibus faueat: quin potius libere arguat, si apostolicæ sedis vultis semper fulciri auxilio. Quapropter hæc omnia, vt vestris suffraganeis episcopis cognita faciatis, incunctanter hortamur sanctimoniam vestram; quatenus ipsi, qui membra corporis Christi existunt, vobiscum pariter pro apostolicæ sedis exaltatione studeant desudare.